

KNIHY KNIHOVNY KUNŠTÁTSKÉ

„*Tak ten svět mrzí, kde našinec vyřazen jest*“, napsal kdysi malíř, grafik a spisovatel Josef Váchal. Bohuslav Reynek, grafik, překladatel a básník z Petrkovy u Havlíčkova Brodu zažil podobný „donkichotský“ osud umělce, s nímž „oficiální“ kultura socialistického Československa nepočítala.

Reynek se narodil v Petrkově 31. května 1892, studoval na reálném gymnáziu v Jihlavě a ještě před válkou cestuje (v roce 1912) do Francie. Tato cesta má na jeho příští život zásadní vliv, francouzskou literaturu si zamiluje a výborně ji překládá. V roce 1926 se v Grenoblu ožení s básnířkou Suzanne Renaudovou. Manželé žijí v Petrkově na statku, Bohuslav Reynek spolupracuje s nejlepšími českými vydavateli, maluje a začíná počátkem třicátých let vyrývat grafické cykly inspirované Biblií a Českomoravskou vrchovinou. Za války se živí jako pasák ovcí, nakonec dostává výpověď z rodného domu. Po válce se tam sice vrací, dům je ovšem komunisty zestátněn – je z něj státní statek a stavení rychle chátrá. Básník je s rodinou, ženou a dvěma syny chvíli na statku „trpěn“. Roku 1950 dostává z rodného domu výpověď podruhé. Na rozdíl od rezignované manželky, která přestává psát, vytváří v ústraní cykly překrásných barevných grafických listů. Jeho osud není ostatně nijak ojedinělý. I shora citovanému malíři Váchalovi a jeho ženě je na jejich statku ve Studeňanech vykázána místnost a v ostatních prostorách je zřízena traktorová stanice, všechny stromy jsou vykáceny, zahrada zničená... Bohuslav Reynek ještě experimentuje s fotografickou technikou cliché – verre a do posledních okamžiků je umělecky činný. V šedesátých letech za ním přijíždějí mnozí mladí obdivovatelé, kteří znovuobjevují zapomenutého mistra. Suzanne Renaudová umírá v roce 1964, její muž roku 1971.

Pro nás kunštátské je jistě zajímavé, že Reynka velice ctil a obdivoval František Halas a že Ludvík Kundera navštívil starého mistra v Petrkově nedlouho před jeho smrtí. Má o tomto setkání za deštivého dne hezkou vzpomínku v *Řečišti*. Rovněž kunštátský básník a kunsthistorik Jan Marius Tomeš ctil manžele Reynkovy: přeložil celé dílo Suzanne Renaudové a až do smrti Petrkov navštěvoval. Existuje tedy jistý osobní a literární most přes kopce Vysočiny mezi Kunštátem Halasovým a Petrkovem Bohuslava Reynka.

Kniha z nakladatelství Arbor Vitae je kvalitou reprodukcí a obrazovým materiálem z básníkovy života cenná a jedinečná. Nepochopitelně však v ní působí „předmluva“ Pavla Chalupy, doslova blábolícího o zlu, ideologii a křesťanství, které (citují) „*vyplenilo půl světa*“. To by vám čtenářům ale nemělo zabránit knížku si půjčit a alespoň prolistovat. Stojí za to! A Chalupu ať vezme čert!

REYNEK Bohuslav, *Arbora Vitae*, 2011